

Arrest

nr. 148 522 van 25 juni 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 25 februari 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 januari 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 april 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 22 april 2015.

Gelet op de beschikking van 26 mei 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 juni 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. LECOMPTE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd omdat (i) er geen geloof kan gehecht worden aan zijn bewering actueel in een vendetta te verkeren, (ii) zijn beweerde homoseksualiteit ongeloofwaardig is en de eruit voortvloeiende problemen bovendien louter hypothetisch zijn, en (iii) hij niet aannemelijk maakt niet te kunnen beschikken over de bescherming van zijn land van herkomst.

Met toepassing van artikel 48/5, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) kan vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 uitgaan van of veroorzaakt worden door niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat noch de Staat, noch partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, inclusief internationale organisaties, bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade. Artikel 48/5, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt dat bescherming in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 in het algemeen wordt geboden wanneer de actoren, omschreven in het eerste lid, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij voor eventuele toekomstige problemen in Albanië omwille van zijn beweerd geaardheid noch voor problemen in het kader van de daar hem beweerd bloedwraak geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige autoriteiten. Verzoeker betwist bovendien niet dat hij naliet aangifte te hebben gedaan van zijn problemen bij de autoriteiten, terwijl het doel van beroep te doen op de politie nu net het voorkomen of het oplossen is van problemen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van een bepaald probleem, kunnen zij hier vanzelfsprekend niet tegen optreden. Verzoeker toont dan ook niet aan dat de overheid in zijn land van herkomst onwillig is om bescherming te verlenen. Deze vaststelling klemmt des te meer nu uit de objectieve en actuele informatie van de commissaris-generaal, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat de overheidsinstellingen in Albanië de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5, § 2 van de vreemdelingenwet hebben getroffen en bereid is om bescherming te bieden aan burgers die het slachtoffer zijn van een bloedvete. Tevens blijkt dat Albanië sinds 2010 één van de modernste en meest progressieve anti-discriminatiewetten van Europa heeft die expliciet de rechten van homo's in Albanië verdedigt en dat de politie optreedt naar aanleiding van fysiek of psychisch geweld ten aanzien van homo's.

Verzoeker brengt geen elementen bij die de informatie van de commissaris-generaal in een ander daglicht stelt en aantoont dat er eruit gedane gevolgtrekkingen onjuist zijn.

Daargelaten het actueel karakter en/of geloofwaardigheid van de door verzoeker aangehaalde problemen naar aanleiding van de bloedwraak waarin hij verwikkeld zou zijn en daargelaten de geloofwaardigheid van zijn beweerd homoseksualiteit, is derhalve niet voldaan aan een wezenlijke vereiste om de aanvraag te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4. Deze vaststelling volstaat om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Bijgevolg lijkt verzoeker niet aan te tonen dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Albanië."

1.2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

1.3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

1.3.2. Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

1.4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 7 april 2015, wijst verzoekende partij naar het krantenartikel van 2002 en stelt zij dat er geen tijd was om het artikel te vertalen. Verzoekende partij vervolgt dat de aanleiding van de bloedwraak op zich niet wordt betwist. Verzoekende partij stelt tevens vast dat er geen rekening werd gehouden met haar leeftijd en specificeert dat zij slechts 5 jaar oud was op het ogenblik van de feiten en om die reden dan ook geen verdere informatie kon geven over de bloedwraak. Verzoekende partij betoogt dat er in de bestreden beslissing en het administratief dossier geen motivering aanwezig is waarom verzoekende partij meer informatie zou moeten kennen over de bloedwraak waar zij dreigt slachtoffer van te worden. Voorts heeft verzoekende partij een gegronde vrees voor vervolging omwille van haar geaardheid en is zij van oordeel dat er wel degelijk verliefdheid en een (telefonische) relatie kan bestaan op grond van telefoongesprekken zoals in het liedje van K3. Verzoekende partij bevestigt nog dat haar vrienden en kennissen en familie niet op de hoogte zijn van haar geaardheid maar zij wijst er op dat zij geen vertrouwen heeft en in de problemen zal komen wanneer haar familie of vrienden haar geaardheid zouden ontdekken. Verzoekende partij bevestigt dat zij in juni 18 jaar wordt.

Verzoekende partij gaat met haar betoog/kritiek ter terechtzitting evenwel geheel voorbij aan, en zij gaat niet in het minst *in concreto* in op de (essentie van de) grond in de beschikking, met name dat zij, daargelaten het actueel karakter en/of geloofwaardigheid van de door haar aangehaalde problemen naar aanleiding van de bloedwraak waarin zij verwickeld zou zijn en daargelaten de geloofwaardigheid van haar beweerde homoseksualiteit, niet aannemelijk maakt dat zij voor eventuele toekomstige problemen in Albanië omwille van haar beweerde geaardheid noch voor problemen in het kader van de door haar beweerde bloedwraak geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige autoriteiten. Verzoekende partij ontkracht, noch weerlegt deze grond en zij onderneemt hiertoe zelfs geen poging.

De Raad wijst er op dat uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij voor de door haar gestelde mogelijke problemen beroep kan doen op de bijstand en bescherming van de Albanese autoriteiten en de talrijke NGO's actief op het gebied van mensenrechten en rechtshulp (adm. doss., landeninformatie stuk 20). Verzoekende partij brengt geen concrete elementen aan die de uitgebreide informatie in het administratief dossier weerlegt, noch toont zij aan dat de informatie in het administratief dossier niet correct zou zijn of dat de commissaris-generaal de verkeerde conclusies heeft getrokken uit deze informatie.

Het door verzoekende partij ter terechtzitting neergelegde document van de Federale Overheidsdienst Justitie waaruit blijkt dat zij een nieuwe voogd heeft, en haar betoog omtrent een krantenartikel van 2002, waarmee zij hoogstwaarschijnlijk doelt op het algemeen artikel over bloedwraak dat zij op het Commissariaat-generaal neerlegde -overigens het enige artikel dat zij aanbracht- en in welk verband er zich bovendien geen probleem omtrent de vertaling ervan heeft gesteld, in tegenstelling tot wat zij lijkt voor te houden waardoor haar argument feitelijke grondslag mist, wijzigen niets aan en doen op generlei wijze afbreuk aan het voorgaande.

1.5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg toont verzoekende partij niet aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Albanië.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientwintig juni tweeduizend vijftien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M.-C. GOETHALS